

PAVOUCI NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE BUKAČKA

Spiders of the National Nature Reserve Bukáčka

Martin ČAPEK¹ & Jan DOLANSKÝ²

¹ Brocná čp. 14, Skuhrov nad Bělou 517 03; e-mail: Capek.Mart@email.cz

² Východočeské muzeum v Pardubicích, Zámek čp. 2, Pardubice 530 02;
e-mail: dolansky@vcm.cz

V práci jsou uvedeny údaje o araneofauně národní přírodní rezervace Bukáčka získané v letech 1973 až 2013. Údaje doplňují dosavadní poznatky o společenstvech pavouků z území CHKO Orlické hory. Bylo zjištěno 117 druhů, z nichž 20 druhů lze označit jako bioindikačně velmi významných. Výskyt těchto zachycených druhů poukazuje na zachovalost, původnost a biotickou hodnotu studované lokality.

Klíčová slova: Orlické hory, NPR Bukáčka, pavouci, bukový prales
Keywords: Orlické hory, NNR Bukáčka, spiders, beech virgin forest

Úvod

Území CHKO Orlické hory bylo ještě v nedávné době z araneologického hlediska téměř nezmapovaným regionem v rámci českých pohraničních hor. V roce 1973 se zde uskutečnila sběrná exkurze katedry systematické zoologie PřF UK, konaná pod záštitou Muzea Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou. Jednou z navštívených lokalit byla i rezervace Bukáčka, kde J. Buchar nalezl 19 druhů pavouků (BUCHAR 1977) a P. Kasal zaznamenal 5 druhů (nepublikováno). Již v těchto poměrně malých vzorcích bylo zaznamenáno několik bioindikačně významných druhů, jako například *Anguliphantes tripartitus* (Miller & Svatoň, 1978), *Mughiphantes mughi* (Fickert, 1875), *Parazygiella montana* (C. L. Koch, 1834) a *Coelotes atropos* (Walckenaer, 1830). První celosezónní monitoring metodou zemních pastí na této lokalitě uskutečnil B. Mocek v roce 1981, ovšem nasbírání pavouci zůstali uloženi v depozitáři Muzea východních Čech v Hradci Králové, kde až M. Čapek v roce 2014 tento soubor pavouků determinoval do 63 druhů (publikováno až v rámci této práce). Ve dnech 17.–18. 6. 1996 provedl KÚRKA (1996) jednorázové orientační sběry na 12 lokalitách Orlických hor, sbíral i na území NPR Bukáčka, kde zaevidoval 13 druhů. Další orientační průzkum byl realizován 15. 6. 2000 (DOLANSKÝ ET KUBCOVÁ 2000), kdy bylo na této lokalitě získáno 19 druhů. Mezi nejvýznamnější nálezy patřily například druhy *Centromerus pabulator* (O. P.-Cambridge, 1875) a *Saloca diceros* (O. P.-Cambridge, 1871). Zatím poslední etapou araneologického výzkumu na této lokalitě byl tříletý monitoring J. Dolanského v letech 2010 a 2012 až 2013 prováděný v rámci implementace soustavy NATURA 2000 (DOLANSKÝ 2014). Během tohoto monitoringu bylo pomocí zemních pastí i metod individuálního sběru (smyk, sklep, prosev) zjištěno 93 druhů.

Materiál a metodika

Charakteristika lokality

NPR Bukáčka (5664) se nachází v severovýchodní vrcholové části Orlických hor při vrcholové cestě mezi Šerlichem a Vrchmezím. Nadmořská výška území se pohybuje

v rozmezí 960 až 1025 m n. m. Většina svahů má jihozápadní orientaci. V rezervaci se vyskytují dočasné vodní toky a řada pramenišť, ve východní části rezervace pramení jeden z přítoků říčky Bělé. Předmětem ochrany NPR jsou přirozené porosty klenových a acidofilních bučin a cenné bezlesí, kde se zachovala vzácná květena a hmyz (ČEJKOVÁ et al. 2013). Geologický podklad území tvoří převážně horniny středního proterozoika (dvojslídne albitické svory, v malé míře chloriticko-muskovitické svory a albitické svory) (OPLETAL et al. 1983). Pedologicky spadá území do pásma horských podzolů s ostrůvky rašelinných půd (PELIŠEK 1973). Převládajícími půdními typy rezervace jsou extrémní podzol v nejvyšších polohách a humusový podzol v nižších polohách. Klimaticky náleží území rezervace do klimatické oblasti CH6 (QUITT 1971). Průměrná roční teplota vzduchu je 4 °C, průměrný roční úhrn srážek je 1200 mm. Vlastní jádro rezervace tvoří pralesovitý smrk-bukový porost s vtroušeným javorem klenem a jeřábem ptačím. Smrčiny převážně kulturního charakteru pokrývají většinu území rezervace. Jejich vegetace odpovídá horským třtinovým smrčínám as. *Calamagrostio villosae-Picetum*. Zachovalé porosty smrčín se nacházejí v jižní, zejména hřebenové části rezervace, kde jsou relativně četné staré kmeny padlých stromů. Místy jsou přítomny fragmenty podmáčených smrčín, zejména v místech rozsáhlejších pramenišť, v dolních částech svahů a v zařízlých údolích potoka zase horských papratkových smrčín. Zbytky acidofilních bučin as. *Callamogrostio villosae-Fagetum sylvaticae* se zachovaly ve vrcholových partiích horského hřbetu, sestupují podél potoka a částečně také v JZ polovině rezervace na minerálně chudých horninách. Zejména v hřebenových partiích jsou typické pokroucené formy buku a padlé odumřelé kmeny. Acidofilní bučiny se typicky prolínají s horskými klenovými bučinami as. *Aceri-Fagetum sylvaticae* na humózních půdách v okolí pramenišť a sezónních bystřin. Klenové bučiny se nacházejí ve vrcholové části hřbetu při cestě na Vrchmezí a sestupují dolů podél toku sezónní bystřiny. Na kontaktu s potoky a prameništi jsou přítomné prvky vysokobylinných niv as. *Chaerophyllo hirsuti-Cicerbitum alpinae*. Ve střední části rezervace při polské hranici se nachází nelesní enkláva, která je vrcholovou cestou rozdělená na tzv. horní louku a dolní louku. Tyto „polopřirozené“ luční porosty hostí značné množství chráněných a ohrožených druhů rostlin. Bezlesí sestává z mozaiky a přechodů horských smilkových trávníků (sv. *Violion caninae*), horských trojštětových luk (sv. *Polygono bistortae-Trisetion flavescens*), vlhkých pcháčových luk a tužebníkových lad (sv. *Calthion palustris*), nevápnitých mechových slatinišť (sv. *Caricion canescenti-nigrae*) až přechodových rašelinišť a fragmentálně otevřených vrchovišť (sv. *Sphagnion magellanicum*). Samostatným fenoménem rezervace je hojné zastoupení lesních pramenišť, především jde o společenstva sv. *Caricion remotae*, některé porosty na méně zastíněných stanovištích je možné klasifikovat v rámci svazu *Calthion palustris*. Řada porostů, zejména na kontaktu s potoky, inklinuje ke společenstvům sv. *Adenostylon alliariae* (ČEJKOVÁ et al. 2013).

Stanoviště

Stanoviště zemních pastí exponovaných v roce 1981 a v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 – charakteristika stanovišť byla převzata z textu ČEJKOVÁ et al. (2013).

A – Horská klenová bučina, v okrajích acidofilní bučina

Porosty horských klenových bučin as. *Aceri-Fagetum sylvaticae* zejména na kontaktu se zbahnělým sezónním potokem. Na ochuzených místech a na kontaktu se smrkovými porosty přechází v acidofilní bučiny as. *Calamogrostio villosae-Fagetum sylvaticae*. Buky a kmeny mají často pokroucený charakter růstu. Na tomto stanovišti bylo v roce 1981 instalováno 5 zemních pastí, v roce 2010 a 2012 instalovány 2 zemní pasti a v roce 2013 instalována linie zemních pastí (10 ks).

Obr. 1: V centrální části NPR Bukačka je množství odumírajících kmenů a rozkládajícího se dřeva (stanoviště A). Foto J. Dolanský.

Fig. 1: There are amount of dying trees and rotting trunks in the central part of NNR Bukačka (habitat A). Photo by J. Dolanský.

B – Acidofilní smrková bučina

Acidofilní bučina as. *Calamogrostio villosae-Fagetum sylvaticae* s vysokou příměsí smrku na hřebenu hor vyznívající v třtinovou smrčinu as. *Calamogrostio villosae-Picetum*. V podrostu se střídají porosty *Callamogrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus* a *Avenella flexuosa* a jsou přítomny četné staré kmeny padlých stromů. Na tomto stanovišti bylo v roce 1981 instalováno 5 zemních pastí.

C – Otevřené lesní prameniště

Druhé největší relativně otevřené lesní prameniště v mírném svahu na hlubokých zbahnělých půdách. Na prameništi as. *Cardamino-Chrysosplenietum alternifolii* převládá porost *Equisetum palustris*. Okraje porostů inklinují k porostům vlhkých luk svazu *Calthion palustris* nejspíše as. *Chaerophyllo hirsuti-Calthetum palustris*. Na tomto stanovišti bylo v roce 1981 instalováno 5 zemních pastí.

N – Horské smilkové trávníky

Nejsušší část horní louky je tvořena spojeným společenstvem horských smilkových trávníků sv. *Violion caninae* s převahou *Nardus stricta*, zařaditelných zřejmě k as. *Festuco capillatae-Nardetum strictae*. V porostech dále převládají *Avenella flexuosa*, *Potentilla erecta*, *Polygonum bistorta*, *Vaccinium myrtillus*. Mezi významné vyskytující se druhy patří *Arnica montana*, *Pseudorchis albida*, *Gymnadenia conopsea*. Na tomto stanovišti byla v roce 1981 instalována 1 zemní past.

P – Horská trojštětová louka

V severní části pod cestou na dolní louce se nachází společenstvo horských trojštětových luk sv. *Polygono-Trisetion*, zařaditelné zřejmě k as. *Geranio sylvatici-Trisetum flavescentis*. Tyto porosty jsou ochuzeny a částečně degradovány v důsledku zastínění okolním lesem a v minulosti prodělanou invazí kýchavice *Veratrum album* subsp. *Lobelianum*. V exponovaných místech s mělkými půdami jsou patrné prvky smilkových trávníků. Na tomto stanovišti byla v roce 1981 instalována 1 zemní past.

R – Zrašelinělé louky a lada s vrbinami

Jižní část dolní louky hostí v kosených místech mozaiku přechodů společenstev vlhkých pcháčových luk as. *Chaerophyllo hirsuti-Calthetum palustris* inklinující k *Angelico sylvestris-Cirsetum palustris* a rašelinných až slatinných luk as. *Caricetum nigrae*. Relativně slatinový charakter těchto partií potvrzují výskyty *Sphagnum warnstorffii* a *Tomentypnum nitens* a zejména početná populace tučnice (*Pinguicula vulgaris*). Zrašelinělé louky přecházejí na vyvýšených místech podél prameništního potůčku ve fragment přechodového rašeliniště as. *Carici echinatae-Sphagnetum*. Na tomto stanovišti byly v roce 2010 instalovány 3 zemní pasti.

S – Mozaika vlhkých pcháčových luk, nevápnitých mechových slatinišť, doplněná vrchovištními ostrůvky

Jižní větší část pravidelně kosené horní louky hostí mozaiku přechodů společenstev vlhkých pcháčových luk as. *Chaerophyllo hirsuti-Calthetum palustris* inklinující k *Angelico sylvestris-Cirsetum palustris*, rašelinných až slatinných luk as. *Caricetum nigrae*. Relativně slatinový charakter těchto partií potvrzují výskyty *Sphagnum warnstorffii* a *Tomentypnum nitens*. Ze zrašelinělých luk až přechodových rašelinišť as. *Carici echinatae-Sphagnetum* vystupující drobné fragmentární čocky otevřených vrchovišť s *Oxycoccus palustris* a *Vaccinium uliginosum* v horní části této plochy. Na tomto stanovišti byla v roce 1981 instalována 1 zemní past, v roce 2012 instalovány 3 zemní pasti.

Obr. 2: Podmáčená louka částečně zarostlá vrbovými křovinami na západním okraji NPR Bukačka (stanoviště S). Foto J. Dolanský.

Fig. 2: Wet meadow partially overgrown by willow bushes at the western edge of NNR Bukačka (habitat S). Photo by J. Dolanský.

Metodika

Materiál byl získán použitím standardních metod sběru. Při celosezónní sběrné činnosti (B. Mocek v roce 1981 a J. Dolanský v letech 2010, 2012 a 2013) byla využívána jako hlavní sběrná metoda instalace formalinových zemních pastí. Jako doplňkové metody byl využit prosev, sklepávání, smýkání a individuální sběr. K hodnocení araneocenóz byly využity charakteristiky jednotlivých druhů pavouků uveřejněné v Katalogu pavouků ČR (BUCHAR et RŮŽIČKA 2002) a v pracích BUCHARA (1983) a RŮŽIČKY (1987). Hodnoceny byly tyto parametry: preference původnosti stanoviště, reliktnost, preference fytogeografické oblasti, stupeň hojnosti a stupeň ohrožení. Jako významné byly hodnoceny druhy, které výrazně preferují původní, v dnešní krajině vzácné biotopy, a dále druhy vzácné nebo zařazené do některého ze stupňů ohrožení – v tabulkách 1 a 2 jsou zvýrazněny tučně. U sběru B. Mocka (z roku 1981) a J. Dolanského (z let 2010 a 2012 až 2013) byla stanovena dominance druhů odchycených do zemních pastí (tab. 2) – viz kapitola Epigeické společenstvo pavouků.

Preference původnosti stanoviště, preference fytogeografické oblasti, stupeň hojnosti a stupeň ohrožení převzat z publikace BUCHAR et RŮŽIČKA (2002). Nomenklatura a řazení čeledí dle The World Spider Catalog, Version 15 (PLATNICK 2014).

Vysvětlivky

Fam. – čeleď:

DYS – Dysderidae, THE – Theridiidae, LIN – Linyphiidae, TET – Tetragnathidae, ARA – Araneidae, LYC – Lycosidae, AGE – Agelenidae, CYB – Cybaeidae, HAH – Hahniidae, EUT – Eutichuridae, LIO – Liocranidae, CLU – Clubionidae, GNA – Gnaphosidae, PHI – Philodromidae, THO – Thomisidae, SAL – Salticidae.

Orig. – vazba druhu na původnost stanoviště:

C – druh striktně preferuje klimaxová stanoviště, Cs – druh může pronikat z klimaxových stanovišť, kde má těžiště svého výskytu, na stanoviště polopřirozená, cs – druh se vyskytuje na stanovištích klimaxových i stanovištích polopřirozených, s – druh toleruje druhotná, polopřirozená stanoviště, d – druh toleruje pravidelně narušovaná stanoviště s vysokým stupněm disturbance, a – druh toleruje umělé prostředí lidských sídel (prostředí víceméně stálé, bez výrazných rušivých vlivů). Tučně je vyznačena převažující vazba druhů na typy stanovišť.

Phyto. – vazba druhu na fytogeografickou oblast:

T – termofytikum, M – mezofytikum, O – oreofytikum. Tučně jsou zvýrazněny převažující preference studovaných druhů.

Occur. – stupeň hojnosti:

R – vzácný, s – středně hojný, a – hojný, va – velmi hojný.

Vulner. – stupeň ohrožení:

EN – ohrožený, VU – zranitelný, LR – téměř ohrožený.

Hab. – stanoviště:

A, B, C, N, P, R, S – viz kapitola Stanoviště.

Materiál:

B 73 – sběry BUCHARA (1977), KA 73 – sběry P. Kasala z roku 1973, M 81 – sběry B. Mocka z roku 1981, K 96 – sběry KŮRKY (1996), D & K 00 – sběry DOLANSKÉHO et KUBCOVÉ (2000), D 10–13 – sběry J. Dolanského z let 2010, 2012 a 2013.

Do. – dominance:

N – počet jedinců druhu, % – procentuální zastoupení druhu, E – eudominantní (více než 10,01 %), D – dominantní (5,01–10,00 %), sd – subdominantní (2,01–5,00 %), r – recedentní (1,01–2,00 %), sr – subrecedentní (méně než 1,00 %).

* – druhy zjištěné pouze jinými metodami sběru než pomocí zemních pastí.

Explanations

Fam. – family:

DYS – Dysderidae, THE – Theridiidae, LIN – Linyphiidae, TET – Tetragnathidae, ARA – Araneidae, LYC – Lycosidae, AGE – Agelenidae, CYB – Cybaeidae, HAH – Hahniidae, EUT – Eutichuridae, LIO – Liocranidae, CLU – Clubionidae, GNA – Gnaphosidae, PHI – Philodromidae, THO – Thomisidae, SAL – Salticidae.

Orig. – preference of spider species to originality of habitats:

C – climax, Cs – mainly climax, partially seminatural, cs – climax and seminatural, s – seminatural, d – disturbed, a – artificial (significant preference in bold).

Phyto. – preference of spider species to phytogeographical area:

T – thermophyticum, M – mezophyticum, O – oreophyticum (significant preference in bold).

Occur. – occurrence:

R – rare, s – scarce, a – abundant, va – very abundant.

Vulner. – vulnerability:

EN – endangered, VU – vulnerable, LR – lower risk.

Hab. – habitat:

A, B, C, N, P, R, S – types of habitats, see chapter Stanoviště.

Spider material:

B 73 – collected by BUCHAR (1977), KA 73 – collected by P. Kasal in 1973, M 81 – collected by B. Mocek in 1981, K 96 – collected by KŮRKA (1996), D & K 00 – collected by DOLANSKÝ et KUBCOVÁ (2000), D 10 – 13 – collected by J. Dolanský in 2010, 2012 and 2013.

Do. – dominance:

N – number of specimens, % – specimens percentage, E – eudominant (more than 10,01 %), D – dominant (5,01–10,00 %), sd – subdominant (2,01–5,00 %), r – recedent (1,01–2,00 %), sr – subrecedent (less than 1,00 %).

* – species collected only by other methods than by pitfall traps.

Výsledky a diskuze

V rozmezí let 1973 až 2013 bylo na území NPR Bukačka uskutečněno pět průzkumů zdejší araneofauny. Během první jednorázové exkurze v roce 1973 BUCHAR (1977) nasbíral celkem 19 druhů pavouků. V rámci této exkurze na území NPR Bukačka sbíral i P. Kasal, který ulovil 5 druhů pavouků (nepublikováno). V roce 1981 následoval první celosezónní monitoring zdejší araneofauny, kdy B. Mocek od 15. 4. do 7. 10. za použití metody zemních formalinových pastí odlovil 1146 exemplářů spadajících do 63 druhů (nepublikováno). Dalším sběratelem byl KŮRKA (1996), který na této lokalitě uskutečnil jednorázový orientační sběr, při kterém zaevidoval 13 druhů pavouků. Další jednorázovou sběrnou exkurzi realizovanou na této lokalitě uskutečnili DOLANSKÝ et KUBCOVÁ (2000), během které zdokumentovali 19 druhů pavouků. Jan Dolanský se na území NPR Bukačka vrátil přesně po deseti letech a provedl zde celkem tři sezónní monitorings zdejší araneofauny: 5. 7. – 14. 11. 2010, 8. 5. – 26. 7. 2012 a 16. 5. – 9. 10. 2013 (DOLANSKÝ 2014). Během tří let zde za použití metody zemních pastí odlovil 1263 exemplářů spadajících do 74 druhů pavouků. Mimo instalace zemních pastí zde ještě použil metody ručního sběru (individuální sběr, prosev, sklep, smyk), pomocí kterých odchytily 157 exemplářů spadajících do 51 druhů. Z tohoto počtu druhů nebylo 22 druhů zachyceno metodou zemních pastí. V tomto výčtu druhů jsou zahrnuty i dva bioindikačně významné druhy, *Obscuriphantes obscurus* (Blackwall, 1841) a *Poeciloneura variegata* (Blackwall, 1841). Jan Dolanský tedy v rozmezí let 2010 až 2013 odchytily 1420 exemplářů spadajících do 93 druhů pavouků. Od roku 1973 do roku 2013 bylo na území NPR Bukačka zjištěno celkem 117 druhů pavouků, z toho 24 druhů nebylo zachyceno metodou zemních pastí (viz tab. 1). Počet druhů nalezených v NPR Bukačka odpovídá 43,98 % z celkového počtu druhů zjištěných do roku 2014 na území CHKO Orlické hory (266 druhů) a 13,43 % z celkového počtu druhů z celé České republiky (871 druhů).

Tab. 1: Celkový přehled nalezených druhů pavouků (významné druhy jsou uvedeny tučně). Vysvětlivky v kapitole Materiál a metodika.

Tab. 1: Survey of collected spider species (significant species in bold). Explanations in chapter Materiál a metodika.

Druh	[Vulnér]	Fam.	B 73	KA 73	M 81	K 96	D & K 00	D 10–13	Orig.	Phyto.	Occur.
<i>Harpactea lepida</i> (C. L. Koch, 1838)		DYS	x		x			x	cs	M (O)	va
<i>Enoplognatha ovata</i> (Clerck, 1789)*		THE						x	cs d	T M	a
<i>Neottiura bimaculata</i> (Linnaeus, 1767)*		THE				x		x	cs d	T M	va
<i>Phylloneta impressa</i> (L. Koch, 1881)*		THE				x	x		cs d	T M (O)	va
<i>Phylloneta sisypbia</i> (Clerck, 1757)*		THE						x	cs	M (O)	va
<i>Robertus lividus</i> (Blackwall, 1836)*		THE	x						cs	T M O	va
<i>Robertus scoticus</i> Jackson, 1914		THE	x		x			x	C	O	R
<i>Robertus truncorum</i> (L. Koch, 1872)		THE			x				C	O	R
<i>Theridion varians</i> Hahn, 1833*		THE						x	cs d	T M	va
<i>Agyneta cauta</i> (O. P.-Cambridge, 1902)		LIN						x	C s	M O	s
<i>Agyneta conigera</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		LIN					x	x	cs	(M) O	s
<i>Agyneta rurestris</i> (C. L. Koch, 1836)		LIN	x		x	x		x	cs d	T M O	va
<i>Agyneta saxatilis</i> (Blackwall, 1844)		LIN						x	cs (d)	M	va
<i>Anguliphantes tripartitus</i> (Miller & Svatoň, 1978)		LIN	x	x	x				C	(M) O	s
<i>Ashenargus helveticus</i> Schenkel, 1936		LIN			x			x	cs	M	s
<i>Bathypantes nigrinus</i> (Westring, 1851)		LIN			x			x	cs	T M (O)	va
<i>Bathypantes parvulus</i> (Westrig, 1851)		LIN						x	cs	(T) M	va
<i>Bolyphantes alticeps</i> (Sundevall, 1833)		LIN						x	cs	M O	va
<i>Centromerita bicolor</i> (Blackwall, 1833)		LIN			x				cs d	M O	va
<i>Centromerus arcanus</i> (O. P.-Cambridge, 1873)		LIN	x					x	C s	M O	s
<i>Centromerus pabulator</i> (O. P.-Cambridge, 1875)		LIN			x		x	x	C s	O	R
<i>Centromerus sellarius</i> (Simon, 1884)		LIN						x	C s	M (O)	a
<i>Centromerus sylvaticus</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x			x	cs d	T M O	va
<i>Ceratinella brevipes</i> (Westring, 1851)		LIN						x	C s	M	s

Tab. 1: pokračování.

Tab. 1: continuation.

Druh	[Vulher]	Fam.	B 73	KA 73	M 81	K 96	D & K 00	D 10–13	Orig.	Phyto.	Occur.
<i>Cnephaloctes obscurus</i> (Blackwall, 1834)		LIN			x			x	c s	M (O)	a
<i>Dicymbium nigrum</i> (Blackwall, 1834)		LIN						x	c s d	(T) M (O)	va
<i>Dicymbium tibiale</i> (Blackwall, 1836)		LIN			x				C	M O	s
<i>Diplocephalus cristatus</i> (Blackwall, 1833)*		LIN				x			c s (d)	M (O)	va
<i>Diplocephalus helleri</i> (L. Koch, 1869)		LIN			x				C	M O	s
<i>Diplocephalus latifrons</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		LIN	x		x		x		C s	M O	va
<i>Diplocephalus picinus</i> (Blackwall, 1841)*		LIN					x		c s	(T) M (O)	va
<i>Diplostyla concolor</i> (Wider, 1834)		LIN			x		x		c s	T M O	va
<i>Dismodicus bifrons</i> (Blackwall, 1841)		LIN						x	c s	M (O)	va
<i>Erigone atra</i> Blackwall, 1833		LIN			x	x			c s d	T M O	va
<i>Erigone dentipalpis</i> (Wider, 1834)		LIN			x			x	c s d	T M O	va
<i>Erigonella hiemalis</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x			x	c s	M (O)	va
<i>Gonatium rubellum</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x			x	C s	M O	va
<i>Gongyldielium latebricola</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN						x	c s	M (O)	va
<i>Gongyldielium vivum</i> (O. P. Cambridge, 1875)		LIN			x			x	c s	M (O)	s
<i>Hilaia excisa</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN			x				C	M O	a
<i>Lepthyphantes nodifer</i> Simon, 1884		LIN			x			x	C	M O	R
<i>Leptorhoptrum robustum</i> (Westring, 1851)		LIN			x				c s	M O	a
<i>Linyphia triangularis</i> (Clerck, 1757)*		LIN						x	c s d	T M	va
<i>Lophomma punctatum</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x				c s	M	a
<i>Macrargus rufus</i> (Wider, 1834)		LIN			x			x	c s	M O	va
<i>Maso sundevalli</i> (Westring, 1851)		LIN						x	c s	T M (O)	va
<i>Micrargus herbigradus</i> (Blackwall, 1854)		LIN			x				c s	(T) M O	va
<i>Microneta viaria</i> (Blackwall, 1841)		LIN	x		x		x		c s	T M O	va

Tab. 1: pokračování.

Tab. 1: continuation.

Druh	[Vulner]	Fam.	B 73	KA 73	M 81	K 96	D & K 00	D 10–13	Orig.	Phyto.	Occur.
<i>Mughiphantes mughii</i> (Fickert, 1875)		LIN	x		x			x	C	O	R
<i>Notioscopus sarcinatus</i> (O. P.-Cambridge, 1872)		LIN						x	C	M	s
<i>Obscuriphantes obscurus</i> (Blackwall, 1841)*		LIN						x	C	MO	s
<i>Oedothorax agrestis</i> (Blackwall, 1853)		LIN					x	x	C s	MO	a
<i>Oedothorax apicatus</i> (Blackwall, 1850)		LIN						x	c s d	T M	va
[VU]											
<i>Oedothorax gibbifer</i> (Kulczyński, 1882)		LIN						x	C	M	R
<i>Oedothorax gibbosus</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x			x	c s	M	va
<i>Oedothorax retusus</i> (Westring, 1851)		LIN			x		x	x	c s d	(T) M	va
<i>Palliduphantes pallidus</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN			x			x	c s	T M	va
<i>Peleopsis radicolica</i> (L. Koch, 1872)		LIN			x			x	C s	M (O)	a
<i>Pityohyphantes phrygianus</i> (C. L. Koch, 1836)*		LIN						x	c s	MO	a
<i>Pocadicnemis pumila</i> (Blackwall, 1841)		LIN			x			x	c s	(T) M	a
<i>Poeciloneta variegata</i> (Blackwall, 1841)*		LIN						x	c s	M	R
<i>Porrhomma pallidum</i> (Jackson, 1913)		LIN			x			x	c s	M (O)	a
<i>Saloca diceros</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN	x		x		x	x	C	MO	s
<i>Sintula corniger</i> (Blackwall, 1856)		LIN			x			x	C	(M) O	s
<i>Tallusia experta</i> (O. P.-Cambridge)		LIN			x				c s	M (O)	a
<i>Tapinocyba affinis</i> Lessert, 1907		LIN			x			x	c s	(T) M (O)	a
<i>Tenuiphantes alacris</i> (Blackwall, 1853)		LIN	x	x	x		x	x	c s	MO	a
<i>Tenuiphantes cristatus</i> (Menge, 1866)		LIN			x			x	c s	M (O)	va
<i>Tenuiphantes flavipes</i> (Blackwall, 1854)		LIN			x			x	c s	T M	va
<i>Tenuiphantes mendei</i> (Kulczyński, 1887)		LIN		x	x			x	c s	T M O	va
<i>Tenuiphantes tenebricola</i> (Wider, 1834)		LIN	x		x			x	c s	MO	va
<i>Thyreosthenius parastiticus</i> (Westring, 1851)*		LIN	x				x		c s a	MO	a

Tab. 1: pokračování.

Tab. 1: continuation.

Druh	[Vulnér]	Fam.	B 73	KA 73	M 81	K 96	D & K 00	D 10–13	Orig.	Phyto.	Occur.
<i>Walckenaeria alticeps</i> (Denis, 1952)		LIN						x	C	M	a
<i>Walckenaeria atrotibialis</i> (O. P.-Cambridge, 1878)		LIN			x			x	cs	TMO	va
<i>Walckenaeria cucullata</i> (C. L. Koch, 1836)		LIN	x		x				cs	M(O)	a
<i>Walckenaeria dysderoides</i> (Wider, 1834)		LIN			x			x	cs	(T) M	va
<i>Walckenaeria kochi</i> (O. P.-Cambridge, 1872)		LIN						x	cs	M	s
<i>Walckenaeria nudipalpis</i> (Westring, 1851)		LIN			x				C s	M O	a
<i>Walckenaeria obtusa</i> (Blackwall, 1836)		LIN	x		x			x	cs	(T) M(O)	a
<i>Metellina segmentata</i> (Clerck, 1757)		TET						x	csd	TMO	va
<i>Pachygnatha clercki</i> (Sundevall, 1823)		TET						x	csd	T M	va
<i>Pachygnatha listeri</i> (Sundevall, 1830)		TET						x	cs	(T) M	va
<i>Tetragnatha pinicola</i> (L. Koch, 1870)*		TET						x	cs	T M	va
<i>Aculepeira ceropegia</i> (Walckenaer, 1802)*		ARA				x		x	csd	(T) M	va
<i>Araneus diadematus</i> (Clerck, 1757)*		ARA						x	csa	TMO	va
<i>Araneus marmoreus</i> (Clerck, 1757)*		ARA						x	cs	M	va
[LR]											
<i>Gibbaranea omoeda</i> (Thorell, 1870)		ARA						x	cs	M	R
<i>Mangora acalypha</i> (Walckenaer, 1802)*		ARA						x	csd	T M	va
<i>Parazygiella montana</i> (C. L. Koch, 1834)		ARA	x					x	cs	O	R
<i>Alopecosa pulverulenta</i> (Clerck, 1757)		LYC			x	x		x	csd	TMO	va
<i>Alopecosa taeniata</i> (C. L. Koch, 1835)		LYC			x			x	cs	M O	a
<i>Pardosa amentata</i> (Clerck, 1757)		LYC			x	x	x	x	csd	TMO	va
<i>Pardosa lugubris</i> (Walckenaer, 1802)		LYC		x	x			x	csd	TMO	va
<i>Pardosa pullata</i> (Clerck, 1757)		LYC			x	x	x	x	csd	TMO	va
<i>Pardosa riparia</i> (C. L. Koch, 1833)		LYC			x	x	x	x	cs	TMO	a
<i>Piratula hygrophila</i> (Thorell, 1872)		LYC			x	x	x	x	cs	TMO	va

Tab. 1: pokračování.

Tab. 1: continuation.

Druh	[Vulher]	Fam.	B 73	KA 73	M 81	K 96	D & K 00	D 10–13	Orig.	Phyto.	Occur.
<i>Trochosa spinipalpis</i> (Cambridge, 1895)		LYC			x			x	cs	(T) M (O)	va
<i>Trochosa terricola</i> (Thorell, 1856)		LYC			x			x	csd	T M (O)	va
<i>Coelotes atropos</i> (Walckenaer, 1830)		AGE	x		x		x	x	C	O	R
<i>Coelotes terrestris</i> (Wider, 1834)		AGE	x	x	x			x	cs	(T) M O	va
<i>Cybaeus angustiarum</i> (L. Koch, 1868)		CYB			x			x	C s	M O	a
<i>Cryphoea silvicola</i> (C. L. Koch, 1834)		HAH	x			x		x	cs	M O	a
<i>Cheiracanthium erraticum</i> (Walckenaer, 1802)*		EUT						x	cs	(T) M	a
<i>Apostenus fuscus</i> (Westring, 1851)*		LIO					x		cs	T M	a
<i>Clubiona reclusa</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		CLU			x	x		x	cs	M O	va
<i>Drassyllus lutetiaus</i> (L. Koch, 1866)		GNA						x	csd	(T) M	a
<i>Gnaphosa montana</i> (L. Koch, 1866)		GNA						x	C s	O	s
<i>Haplodrassus signifer</i> (C. L. Koch, 1839)		GNA			x				csd	T M O	va
<i>Zelotes clivicola</i> (L. Koch, 1870)		GNA			x			x	cs	M (O)	a
<i>Philodromus cespitum</i> (Walckenaer, 1802)		PHI						x	csd	T M	va
<i>Diaea dorsata</i> (Fabricius, 1777)*		THO						x	cs	T M	va
<i>Ozyptila trux</i> (Blackwall, 1846)		THO						x	cs (d)	M (O)	va
<i>Xysticus audax</i> (Schränk, 1803)*		THO						x	cs	(T) M (O)	va
<i>Xysticus cristatus</i> (Clerck, 1757)*		THO						x	csd	T M (O)	va
<i>Evarcha falcata</i> (Clerck, 1757)*		SAL				x		x	cs	(T) M	va
<i>Neon reticulatus</i> (Blackwall, 1853)		SAL						x	cs	(T) M	va
<i>Talavera parvistyla</i> (Logunov & Kronstedt, 2003) [EN]		SAL						x	C	O	R
Počet druhů			19	5	63	13	19	96		Celkem 117 druhů	

Tab. 2: Kvantitativní vyhodnocení pavouků ze zemních pastí (významné druhy jsou uvedeny tučně). Výsvětlivky v kapitole Materiál a metodika.

Tab. 2: Quantitative evaluation of spiders from pitfall traps (significant species in bold). Explanations in chapter Materiál a metodika.

Druh	[Vulner]	Fam.	M 81		D 10–13			Orig.	Phyto.	Occur.
			N / %	Do.	Hab.	N / %	Do.	Hab.		
<i>Harpactea lepida</i> (C. L. Koch, 1838)		DYS	5 / 0,44	sr	C	7 / 0,55	sr	AS	M (O)	va
<i>Robertus scoticus</i> (Jackson, 1914)		THE	3 / 0,26	sr	C	3 / 0,24	sr	A	C O	R
<i>Robertus truncorum</i> (L. Koch, 1872)		THE	4 / 0,35	sr	BC				C O	R
<i>Agyneta cauta</i> (O. P.-Cambridge, 1902)		LIN				1 / 0,08	sr	A	C s M O	s
<i>Agyneta conigera</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		LIN				1 / 0,08	sr	R	c s (M) O	s
<i>Agyneta rurestris</i> (C. L. Koch, 1836)		LIN	1 / 0,09	sr	N				c s d T M O	va
<i>Agyneta saxatilis</i> (Blackwall, 1844)		LIN				3 / 0,24	sr	R	c s (d) M	va
<i>Anguliphantes tripartitus</i> (Miller & Svaton, 1978)		LIN	2 / 0,17	sr	C				C (M) O	s
<i>Asthenargus helveticus</i> (Schenkel, 1936)		LIN	1 / 0,09	sr	C	1 / 0,08	sr	R	c s M	s
<i>Bathypantes nigrinus</i> (Westring, 1851)		LIN	29 / 2,53	sd	AC	3 / 0,24	sr	AS	c s T M (O)	va
<i>Bathypantes parvulus</i> (Westrig, 1851)		LIN				2 / 0,16	sr	A	c s (T) M	va
<i>Bolyphantes alticeps</i> (Sundevall, 1833)		LIN				1 / 0,08	sr	A	c s M O	va
<i>Centromerita bicolor</i> (Blackwall, 1833)		LIN	1 / 0,09	sr	S				c s d M O	va
<i>Centromerus arcanus</i> (O. P.-Cambridge, 1873)		LIN				1 / 0,08	sr	A	C s M O	s
<i>Centromerus pabulator</i> (O. P.-Cambridge, 1875)		LIN	7 / 0,61	sr	ABC	9 / 0,71	sr	ARS	C s O	R
<i>Centromerus sellarius</i> (Simon, 1884)		LIN				4 / 0,32	sr	A	C s M (O)	a
<i>Centromerus sylvaticus</i> (Blackwall, 1841)		LIN	1 / 0,09	sr	A				c s d T M O	va
<i>Ceratinella brevipes</i> (Westring, 1851)		LIN				6 / 0,48	sr	ARS	C s M	s
<i>Cnephlocotes obscurus</i> (Blackwall, 1834)		LIN	1 / 0,09	sr	C	1 / 0,08	sr	R	c s M (O)	a
<i>Dicymbium nigrum</i> (Blackwall, 1834)		LIN				1 / 0,08	sr	S	c s d (T) M (O)	va

Tab. 2: pokračování.

Tab. 2: continuation.

Druh	[Vulner]	Fam.	M 81		D 10–13			Orig.	Phyto.	Occur.
			N / %	Do.	Hab.	N / %	Do.			
<i>Dicymbium tibiale</i> (Blackwall, 1836)		LIN	1 / 0,09	sr	A			C	M O	s
<i>Diplocephalus helleri</i> (L. Koch, 1869)		LIN	1 / 0,09	sr	B			C	M O	s
<i>Diplocephalus latifrons</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		LIN	124 / 10,82	E	ABC	102 / 8,08	D	ARS	C s	va
<i>Diplostyla concolor</i> (Wider, 1834)		LIN	10 / 0,87	sr	BCN	5 / 0,40	sr	A	c s	va
<i>Dismodicus bifrons</i> (Blackwall, 1841)		LIN				4 / 0,32	sr	AS	c s	va
<i>Erigone atra</i> (Blackwall, 1833)		LIN	3 / 0,26	sr	AB			c s d	T M O	va
<i>Erigone dentipalpis</i> (Wider, 1834)		LIN	1 / 0,09	sr	A			c s d	T M O	va
<i>Erigonella hiemalis</i> (Blackwall, 1841)		LIN	1 / 0,09	sr	P	9 / 0,71	sr	RS	M (O)	va
<i>Gonatum rubellum</i> (Blackwall, 1841)		LIN	11 / 0,96	sr	AC			C s	M O	va
<i>Gongyidiellum latebricola</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN				1 / 0,08	sr	A	c s	va
<i>Gongyidiellum vivum</i> (O. P.-Cambridge, 1875)		LIN	1 / 0,09	sr	S	1 / 0,08	sr	A	c s	s
<i>Hilaira excisa</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN	38 / 3,32	sd	ABCP			C	M O	a
<i>Leptophantes nodifer</i> (Simon, 1884)		LIN	9 / 0,79	sr	BC	4 / 0,32	sr	AS	C	R
<i>Leptorhoptrum robustum</i> (Westring, 1851)		LIN	28 / 2,44	sd	ABC			c s	M O	a
<i>Lophomma punctatum</i> (Blackwall, 1841)		LIN	2 / 0,17	sr	S			c s	M	a
<i>Macragus rufus</i> (Wider, 1834)		LIN	19 / 1,66	r	BCN	2 / 0,16	sr	AS	c s	va
<i>Maso sundevalli</i> (Westring, 1851)		LIN				4 / 0,32	sr	AS	c s	va
<i>Micragus herbigradus</i> (Blackwall, 1854)		LIN	7 / 0,61	sr	CSN				T M (O)	va
<i>Microneta viaria</i> (Blackwall, 1841)		LIN	25 / 2,18	sd	BC	16 / 1,27	r	AS	c s	va
<i>Mughiphantes mughii</i> (Fickert, 1875)		LIN	14 / 1,22	r	ABC	4 / 0,32	sr	AS	O	R
<i>Notioscopus sarcinatus</i> (O. P.-Cambridge, 1872)		LIN				1 / 0,08	sr	A	C	s
<i>Oedothorax agrestis</i> (Blackwall, 1853)		LIN				1 / 0,08	sr	S	C s	a

Tab. 2: pokračování.

Tab. 2: continuation.

Druh	[Vulner]	Fam.	M 81		D 10–13			Orig.	Phyto.	Occur.
			N / %	Do.	Hab.	N / %	Do.			
<i>Oedothorax apicatus</i> (Blackwall, 1850)		LIN				1 / 0,08	sr	A	c s d	T M
<i>Oedothorax gibbifer</i> (Kulczyński, 1882)	[VU]	LIN				4 / 0,32	sr	S	C	M
<i>Oedothorax gibbosus</i> (Blackwall, 1841)		LIN	4 / 0,35	sr	S	7 / 0,55	sr	AS	c s	M
<i>Oedothorax retusus</i> (Westring, 1851)		LIN	2 / 0,17	sr	A	1 / 0,08	sr	R	c s d	(T) M
<i>Palliduphantes pallidus</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN	14 / 1,22	r	ABCS	2 / 0,16	sr	AS	c s	T M
<i>Pelecopsis radicola</i> (L. Koch, 1872)		LIN	5 / 0,44	sr	CN	32 / 2,53	sd	AR	C s	M (O)
<i>Pocadicnemis pumila</i> (Blackwall, 1841)		LIN	2 / 0,17	sr	CN	5 / 0,40	sr	AR	c s	(T) M
<i>Porrhomma pallidum</i> (Jackson, 1913)		LIN	2 / 0,17	sr	C	1 / 0,08	sr	A	c s	M (O)
<i>Saloca diceros</i> (O. P.-Cambridge, 1871)		LIN	90 / 7,85	D	BC	63 / 4,99	sd	ARS	C	M O
<i>Sintula corniger</i> (Blackwall, 1856)		LIN	2 / 0,17	sr	C	1 / 0,08	sr	A	C	(M) O
<i>Tallusia experta</i> (O. P.-Cambridge)		LIN	1 / 0,09	sr	S				c s	M (O)
<i>Tapinocyba affinis</i> (Lessert, 1907)		LIN	1 / 0,09	sr	C	30 / 2,38	sd	AS	c s	(T) M (O)
<i>Tenuiphantes alacris</i> (Blackwall, 1853)		LIN	7 / 0,61	sr	BC	4 / 0,32	sr	AS	c s	M O
<i>Tenuiphantes cristatus</i> (Menge, 1866)		LIN	3 / 0,26	sr	BC	3 / 0,24	sr	AS	c s	M (O)
<i>Tenuiphantes flavipes</i> (Blackwall, 1854)		LIN	3 / 0,26	sr	CN	1 / 0,08	sr	A	c s	T M
<i>Tenuiphantes mengi</i> (Kulczyński, 1887)		LIN	2 / 0,17	sr	N				c s	T M O
<i>Tenuiphantes tenebricola</i> (Wider, 1834)		LIN	372 / 32,46	E	ABCSN	39 / 3,09	sd	ARS	c s	M O
<i>Walckenaeria alticeps</i> (Denis, 1952)		LIN				2 / 0,16	sr	AR	C	M
<i>Walckenaeria atrotibialis</i> (O. P.-Cambridge, 1878)		LIN	4 / 0,35	sr	C	11 / 0,87	sr	ARS	c s	T M O
<i>Walckenaeria cucullata</i> (C. L. Koch, 1836)		LIN	1 / 0,09	sr	C				c s	M (O)
<i>Walckenaeria dysderoides</i> (Wider, 1834)		LIN	2 / 0,17	sr	BC	4 / 0,32	sr	AS	c s	(T) M

Tab. 2: pokračování.

Tab. 2: continuation.

Druh	[Vulner]	Fam.	M 81		D 10–13			Orig.	Phyto.	Occur.
			N / %	Do.	Hab.	N / %	Do.	Hab.		
<i>Walckenaeria kochi</i> (O. P.-Cambridge, 1872)		LIN				1 / 0,08	sr	S	C s	M
<i>Walckenaeria nudipalpis</i> (Westring, 1851)		LIN	1 / 0,09	sr	A				C s	M O
<i>Walckenaeria obtusa</i> (Blackwall, 1836)		LIN	16 / 1,40	r	ACS	5 / 0,40	sr	ARS	c s	(T) M (O)
<i>Metellina segmentata</i> (Clerck, 1757)		TET				1 / 0,08	sr	A	c s d	T M O
<i>Pachygnatha clercki</i> (Sundevall, 1823)		TET				1 / 0,08	sr	R	c s d	T M
<i>Pachygnatha listeri</i> (Sundevall, 1830)		TET				6 / 0,48	sr	A	c s	(T) M
[LR] <i>Gibbaranea omoeda</i> (Thorell, 1870)	ARA					1 / 0,08	sr	A	c s	M
<i>Parazygiella montana</i> (C. L. Koch, 1834)	ARA					1 / 0,08	sr	R	c s	O
<i>Alopecosa pulverulenta</i> (Clerck, 1757)	LYC		11 / 0,96	sr	AN	17 / 1,35	r	RS	c s d	T M O
<i>Alopecosa taeniata</i> (C. L. Koch, 1835)	LYC		8 / 0,70	sr	CN	46 / 3,64	sd	ARS	c s	M O
<i>Pardosa amentata</i> (Clerck, 1757)	LYC		1 / 0,09	sr	A	10 / 0,79	sr	ARS	c s d	T M O
<i>Pardosa lugubris</i> (Walckenaer, 1802)	LYC		4 / 0,35	sr	ABC	6 / 0,48	sr	RS	c s d	T M O
<i>Pardosa pullata</i> (Clerck, 1757)	LYC		3 / 0,26	sr	SN	12 / 0,95	sr	AR	c s d	T M O
<i>Pardosa riparia</i> (C. L. Koch, 1833)	LYC		14 / 1,22	r	NP	1 / 0,08	sr	A	c s	T M O
<i>Piratula hygrophila</i> (Thorell, 1872)	LYC		25 / 2,18	sd	AS	77 / 6,10	D	ARS	c s	T M O
<i>Trochosa spinipalpis</i> (Cambridge, 1895)	LYC		7 / 0,61	sr	ASNP	9 / 0,71	sr	AR	c s	(T) M (O)
<i>Trochosa terricola</i> (Thorell, 1856)	LYC		2 / 0,17	sr	CN	7 / 0,55	sr	ARS	c s d	T M (O)
<i>Coelotes atropos</i> (Walckenaer, 1830)	AGE		71 / 6,20	D	BCS	141 / 11,16	E	ARS	C	O
<i>Coelotes terrestris</i> (Wider, 1834)	AGE		77 / 6,72	D	ABCSN	321 / 25,42	E	ARS	c s	(T) M O
<i>Cybaeus angustiarum</i> L. Koch, 1868	CYB		36 / 3,14	sd	ABCSN	163 / 12,91	E	ARS	C s	M O
<i>Cryphoea silvicola</i> (C. L. Koch, 1834)	HAH					5 / 0,40	sr	AS	c s	M O

Tab. 2: pokračování.

Tab. 2: continuation.

Druh	[Vulner]	Fam.	M 81		D 10–13			Orig.	Phyto.	Occur.
			N / %	Do.	Hab.	N / %	Do.	Hab.		
<i>Clubiona reclusa</i> (O. P.-Cambridge, 1863)		CLU	1 / 0,09	sr	S	1 / 0,08	sr	A	c s	M O
<i>Drassyllus lutetia</i> (L. Koch, 1866)		GNA				1 / 0,08	sr	R	c s d	(T) M
<i>Gnaphosa montana</i> (L. Koch, 1866)		GNA				1 / 0,08	sr	A	C s	O s
<i>Haplodrassus signifer</i> (C. L. Koch, 1839)		GNA	1 / 0,09	sr	A				c s d	T M O
<i>Zelotes clivicola</i> (L. Koch, 1870)		GNA	1 / 0,09	sr	N	4 / 0,32	sr	A	c s	M (O)
<i>Philodromus cespitum</i> (Walckenaer, 1802)		PHI				1 / 0,08	sr	R	c s d	T M
<i>Ozyptila trux</i> (Blackwall, 1846)		THO				12 / 0,95	sr	AR	c s (d)	M (O)
<i>Neon reticulatus</i> (Blackwall, 1853)		SAL				2 / 0,16	sr	A	c s	(T) M
<i>Talavera parvistyla</i> (Logunov & Kronstedt, 2003) [EN]		SAL				1 / 0,08	sr	A	C	O
Počet jedinců / druhů			1146 / 63			1263 / 74			Celkem 2409 / 93	R

Významné druhy

Na území NPR Bukačka bylo v rozmezí let 1973 až 2013 zjištěno 20 biondikačně významných druhů potvrzujících význam, zachovalost a biotickou hodnotu studované lokality. Většina z těchto druhů se na našem území vyskytuje v podmínkách oreofytika. Jedná se o tyto, převážně vzácné, druhy preferující klimaxové biotopy: *Robertus scoticus* (Jackson, 1914), *Robertus truncorum* (L. Koch, 1872), *Anguliphantes tripartitus*, *Centromerus pabulator*, *Dicymbium tibiale* (Blackwall, 1836), *Diplocephalus helleri* (L. Koch, 1869), *Hilaira excisa* (O. P.-Cambridge, 1871), *Lepthyphantes nodifer* (Simon, 1884), *Mughiphantes mughi*, *Notioscopus sarcinatus* (O. P.-Cambridge, 1872), *Obscuriphantes obscurus*, *Oedothorax gibbifer* (Kulczyński, 1882) (VU), *Poeciloneta variegata*, *Saloca diceros*, *Sintula corniger*, *Walckenaeria alticeps* (Denis, 1952), *Gibbaranea omoeda* (Thorell, 1870) (LR), *Parazygiella montana*, *Coelotes atropos* a *Talavera parvistyla* (Logunov & Kronstedt, 2003) (EN).

Vzácná snovačka *Robertus scoticus* byla na této lokalitě poprvé nalezena v roce 1973 BUCHAREM (1977), následně byla potvrzena v roce 1981 B. Mockem (stanoviště C 3 ex.) a v roce 2013 i J. Dolanským (stanoviště A 3 ex.). Vzácný druh snovačky *Robertus truncorum* se na území NPR Bukačka podařilo zachytit pouze jednou, a to v roce 1981 B. Mockem (stanoviště B 1 ex., C 3 ex.). *Anguliphantes tripartitus* byl zjištěn již v roce 1973 BUCHAREM (1977) a P. Kasalem, následně byl po osmi letech potvrzen B. Mockem (stanoviště C 2 ex.), v novějších sběrech se tento druh nevyskytl. Vzácný druh plachetnatky *Centromerus pabulator* byl během průzkumů v NPR Bukačka nalezen celkem třikrát. První údaj poskytuje v roce 1981 B. Mocek (stanoviště A 2 ex., B 2 ex., C 3 ex., 0,6 %), devatenáct let poté ho zde sbírá DOLANSKÝ et KUBCOVÁ (2000) a v roce 2010 a 2012 ho zde opět nalézá J. Dolanský (stanoviště A 6 ex., R 2 ex., S 1 ex., 0,7 %). První a zatím poslední nález druhu *Dicymbium tibiale* je z roku 1981, kdy ho zde sbíral B. Mocek (stanoviště A 1 ex.). Jediný doklad o výskytu druhu *Diplocephalus helleri* na této lokalitě opět pochází pouze ze sběrů B. Mocka z roku 1981 (stanoviště B 1 ex.). Podobně jako výše uvedené dva druhy, tak i *Hilaira excisa* byla sbírána na této lokalitě pouze jednou a to v roce 1981 B. Mockem (stanoviště A 26 ex., B 9 ex., C 1 ex., P 2 ex., 3,3 %). Vzácný druh plachetnatky *Lepthyphantes nodifer* byl na této lokalitě poprvé zachycen v roce 1981 B. Mockem (stanoviště B 5 ex., C 4 ex., 0,8 %) a následně byl potvrzen v rozmezí let 2012 až 2013 J. Dolanským (stanoviště A 3 ex., S 1 ex.). Výskyt vzácné plachetnatky *Mughiphantes mughi* je z této lokality hlášen celkem třikrát. První nález učinil v roce 1973 BUCHAR (1977), následně její výskyt v roce 1981 potvrdil B. Mocek (stanoviště A 1 ex., B 7 ex., C 6 ex., 1,2 %) a v roce 2010 a 2012 i J. Dolanský (stanoviště A 1 ex., S 3 ex.). *Notioscopus sarcinatus* byl na této lokalitě prvně sbírán v roce 2012 J. Dolanským (stanoviště A 1 ex.). První nález druhu *Obscuriphantes obscurus* rovněž učinil v roce 2012 J. Dolanský (sklep v jižní části rezervace, 1 ex.). Vzácný a zranitelný druh pavučenky *Oedothorax gibbifer* byl na této lokalitě opět sbírán pouze J. Dolanským v roce 2012 (stanoviště S 4 ex.). Stejně jako výše uvedené tři druhy, tak i vzácný druh *Poeciloneta variegata* byl nalezen na území rezervace pouze jednou a to v roce 2013 J. Dolanským (smyk v jižní části rezervace, 1 ex.). První zprávu o výskytu druhu *Saloca diceros* z této lokality poskytuje v roce 1973 BUCHAR (1977). V budoucnu je výskyt tohoto druhu potvrzen ještě třikrát, a to v roce 1981 B. Mockem (stanoviště B 30 ex., C 60 ex., 7,9 %), DOLANSKÝ et KUBCOVOU (2000) a dále v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 J. Dolanským (stanoviště A 29 ex., R 10 ex., S 24 ex., 5 %). První nález druhu *Sintula corniger* v této rezervaci zaznamenal v roce 1981 B. Mocek (stanoviště C 2 ex.) a opětovný výskyt potvrdil v roce 2012 i J. Dolanský (stanoviště A 1 ex.). První a zatím poslední nález druhu *Walckenaeria alticeps* zaevidoval

v roce 2010 a 2012 J. Dolanský (stanoviště A 1 ex., R 1 ex.). Rovněž jediným sběratelem vzácného a zranitelného druhu křížáka *Gibbaranea omoeda* na této lokalitě byl v roce 2010 J. Dolanský (stanoviště A 1 ex.). Vzácný druh křížáka *Parazygiella montana* byl na území NPR Bukačka prvně sbírán v roce 1973 BUCHAREM (1977) a po téměř čtyřiceti letech zde byl v roce 2010 potvrzen i J. Dolanským (stanoviště R 1 ex.). Vzácný punčoškář *Coelotes atropos* byl na území rezervace zaznamenán celkem čtyřikrát. Prvně ho zde sbíral v roce 1973 BUCHAR (1977), v roce 1981 potvrzuje jeho výskyt B. Mocek (stanoviště B 20 ex., C 50 ex., S 1 ex., 6,2 %), dále ho sbírají DOLANSKÝ et KUBCOVÁ (2000) a poslední zpráva o prezenci tohoto druhu na této lokalitě podává v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 J. Dolanský (stanoviště A 128 ex., R 7 ex., S 6 ex., 11,2 %). Posledním významným druhem je vzácná a ohrožená skákavka *Talavera parvistyla*, kterou zde sbíral v roce 2013 J. Dolanský (stanoviště A 1 ex.).

Z hlediska preference jednotlivých druhů k původnosti stanoviště (BUCHAR et RŮŽIČKA 2002) převládají na lokalitě NPR Bukačka druhy, které preferují klimaxová stanoviště (Cs) spolu s druhy, které jsou schopné výskytu jak na klimaxových, tak i na polopřirozených stanovištích (cs). V roce 1981 souhrn těchto druhů (Cs + cs) činil 40 druhů (63,5 %) reprezentovaných 880 jedinci (76,8 %). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 byl souhrn těchto druhů (Cs + cs) reprezentován počtem 50 druhů (67,6 %) o 965 jedincích (76,4 %). Významné druhy se striktním výskytem v klimaxových biotopech (C), které poukazují na původnost a zachovalost lokality, byly v roce 1981 zastoupeny 11 druhy (17,5 %): *Robertus scoticus*, *Robertus truncorum*, *Anguliphantes tripartitus*, *Dicymbium tibiale*, *Diplocephalus helleri*, *Hilaira excisa*, *Lepthyphantes nodifer*, *Mughiphantes mughi*, *Saloca diceros*, *Sintula corniger* a *Coelotes atropos*. Těchto 11 druhů je zde zastoupeno 232 jedinci (20,5 %). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 byly významné druhy se striktním výskytem v klimaxových biotopech (C) na této lokalitě zastoupeny v počtu 10 druhů: *Robertus scoticus*, *Lepthyphantes nodifer*, *Mughiphantes mughi*, *Notioscopus sarcinatus*, *Oedothorax gibbifer*, *Saloca diceros*, *Sintula corniger*, *Walckenaeria alliceae*, *Coelotes atropos* a *Talavera parvistyla*. Těchto 10 druhů je zde zastoupeno 224 jedinci (17,7 %). Z pohledu reliktnosti druhů (klasifikace jednotlivých druhů pavouků, vzhledem k jejich různé citlivosti k antropogennímu ovlivnění prostředí) (BUCHAR 1983, 1993) na této lokalitě v roce 1981 jednoznačně převládá reliktní složka (RI + R) v počtu 46 druhů (73 %) o 1096 jedincích (95,6 %). Velice podobný je stav i v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013, kdy převládá reliktní složka (RI + R) v počtu 58 druhů (78,4 %) o 1178 jedincích (93,3 %). Podle RŮŽIČKY (1981) vysoký podíl počtu reliktních druhů i počtu exemplářů druhů sledované vlastnosti (RI + R) naznačují původnost lokality. Dle RŮŽIČKY (1987) v epigeických společenstvech pavouků chráněných území dosahuje frekvence exemplářů druhů s výhradním či převážným výskytem v biotopech první skupiny (RI) minimálně 20 %, naopak frekvence exemplářů druhů s výhradním či převážným výskytem v biotopech třetí skupiny (E) zde dosahuje maximálně 45 %. Toto kritérium je na této lokalitě splněno, neboť RI jedinci jsou zde v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 zastoupeni 22,7 % a E jedinci jsou zde zastoupeni 6,7 %. V roce 1981 jsou zde RI jedinci zastoupeni 14,7 % a E jedinci jsou zde zastoupeni 4,4 %. Je nutno podotknout, že celkem nízké zastoupení RI jedinců na této lokalitě v roce 1981 ovlivňuje velmi výrazná abundance R druhů *Diplocephalus latifrons* (O. P.-Cambridge, 1863) (124 ex.) a *Tenuiphantes tenebricola* (Wider, 1834) (372 ex.). K tomuto ovlivnění dochází i v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013, kdy je patrná výrazná abundance R druhů *Diplocephalus latifrons* (102 ex.) a zejména *Coelotes terrestris* (Wider, 1834) (321 ex.) i *Cybaeus angustiarum* (L. Koch, 1868) (163 ex.). V roce 1981 bylo odchyceno celkem 6 vzácných druhů (9,5 %): *Robertus scoticus*, *Robertus truncorum*,

Centromerus pabulator, *Lepthyphantes nodifer*, *Mughiphantes mugh*i a *Coelotes atropos*. Těchto 6 vzácných druhů je zastoupeno 108 jedinci (9,4 %). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 byl zjištěn výskyt 9 vzácných druhů (12,2 %): *Robertus scoticus*, *Centromerus pabulator*, *Lepthyphantes nodifer*, *Mughiphantes mugh*i, *Oedothorax gibbifer*, *Gibbaranea omoeda*, *Parazygiella montana*, *Coelotes atropos*, *Talavera parvistyla*. Těchto 9 vzácných druhů je zastoupeno 168 jedinci (13,3 %). Během tohoto sběrného období byl ještě zaznamenán vzácný druh *Poecilometus variegata*, který nebyl odloven metodou zemních pastí, ale smýkáním bylinné vegetace.

Termopreference

Na lokalitě NPR Bukačka převládají druhy schopné výskytu jak v oreofytiku, tak v mezofytiku. V roce 1981 zde byly tyto druhy zastoupeny v počtu 28 druhů (44,4 %) o 772 jedincích (67,4 %). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 byla situace v této rezervaci velice podobná, kdy byly tyto druhy zastoupeny v počtu 28 druhů (37,8 %) o 514 jedincích (40,7 %). Na území NPR Bukačka vládne ovšem velice chladné klimatické podmínky, takže se zde vyskytují i druhy se striktním výskytem v oreofytiku. V roce 1981 se zde tyto chladnomilné druhy vyskytují sice jen v počtu 5 druhů (7,9 %) (*Robertus scoticus*, *Robertus truncorum*, *Centromerus pabulator*, *Mughiphantes mugh*i a *Coelotes atropos*), na druhou stranu jsou ovšem zastoupeny 99 jedinci (8,6 %). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 lze zaznamenat drobný nárůst v zastoupení chladnomilných druhů na počet 7 druhů (9,5 %) (*Robertus scoticus*, *Centromerus pabulator*, *Mughiphantes mugh*i, *Parazygiella montana*, *Coelotes atropos*, *Gnaphosa montana* a *Talavera parvistyla*) o 160 jedincích (12,7 %). Během průzkumů na území NPR Bukačka byl také zdokumentován výskyt druhů, které mají těžiště svého výskytu na území termofytika s přesahem na území mezofytika. Tyto druhy zde nicméně nemají vhodné klimatické podmínky a tak jsou na této lokalitě zastoupeny v relativně nízkém počtu. Úhrn těchto spíše teplomilných pavouků činí v roce 1981 5 druhů (7,9 %) o 23 jedincích (2 %) a v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 jsou tyto pavouci zastoupeni 12 druhy (16,2 %) o 27 jedincích (2,1 %). Je tedy vidět, že zejména v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 se na této lokalitě vyskytuje více relativně teplomilnějších druhů než druhů striktně chladnomilných, nicméně oproti chladnomilným druhům zde nejsou schopné vytvářet početnější populace (27 jedinců versus 160 jedinců).

Epigeické společenstvo pavouků

Mezi druhy, které z hlediska dominance charakterizují epigeické společenstvo pavouků této lokality patří: *Diplocephalus latifrons*, *Saloca diceros*, *Tenuiphantes tenebricola*, *Piratula hygrophila* (Thorell, 1872), *Coelotes atropos*, *Coelotes terrestris* a *Cybaeus angustiarum*. Vysoká abundance těchto druhů na území studované rezervace vyplývá již z biotopových nároků těchto druhů. Jedná se o druhy s výskytem přednostně ve vlhkých a stinných lesích, na území mezofytika i oreofytika. Tyto druhy se nevyskytují na stanovištích pod vlivem disturbance, naopak často preferují zachovalá stanoviště. Druhy *Saloca diceros* a *Coelotes atropos* navíc striktně vyžadují klimaxové biotopy. Výskyt těchto dvou druhů na lokalitě NPR Bukačka je navíc dán i preferovaným biotopem jejich výskytu, tedy zachovalými bukojedlovými a smrkovými lesy, velice často právě horských poloh (*Coelotes atropos* i nezastíněné sutě nad hranicí lesa). Druh *Piratula hygrophila* má širší ekologickou valenci, a tak je jako jediný schopen výskytu i na území termofytika, a nepreferuje pouze lesní biotopy, ale i různé zastíněné mokřady. *Diplocephalus latifrons* se v roce 1981 na této lokalitě vyskytoval v počtu 124 jedinců (10,8 %). Těžištěm jeho výskytu v rámci studované rezervace je stanoviště B (76 jedinců). V rozmezí let 2010

a 2012 až 2013 bylo odchyceno 102 jedinců (8,1 %), kdy největší abundance dosahoval na stanovišti A (72 jedinců). *Saloca diceros* dosahoval v roce 1981 početnosti 90 jedinců (7,9 %), kdy byl zaznamenán vysoký výskyt na stanovišti C (60 jedinců). Mírný pokles abundance byl zaznamenán v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013, kdy bylo odchyceno 63 jedinců (5 %), největší početnosti dosahoval na stanovišti A (29 jedinců). *Tenuiphantes tenebricola* se v roce 1981 na studované lokalitě vyskytoval v počtu 372 jedinců (32,5 %), kdy doslova masového výskytu dosahoval na stanovišti C (225 jedinců), výrazné zastoupení měl i na stanovišti B (123 jedinců). Výrazně menší počet jedinců tohoto druhu byl sesbírán v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013, kdy bylo zaevidováno pouze 39 exemplářů (3,1 %). Mokřadní slíďák *Piratula hygrophila* dosahoval v roce 1981 hodnoty abundance 25 jedinců (2,2 %), kdy se jeho výskyt soustředil především na stanoviště S (22 jedinců). Výrazný nárůst v početnosti u tohoto druhu byl zaznamenán během let 2010 a 2012 až 2013, kdy bylo sesbíráno 77 jedinců (6,1 %). Nejcennějším údajem svědčícím o reliktosti zdejších araneocenóz je abundance vzácného punčoškáře *Coelotes atropos*. Tento druh byl v roce 1981 na studované lokalitě sbírán v počtu 71 jedinců (6,2 %), kdy největší podíl jeho výskytu připadl na stanoviště C (50 jedinců). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 byl zaznamenán dvojnásobný vzestup početnosti, kdy se podařilo odchytit celkem 141 jedinců (11,2 %), největší abundance dosahoval na stanovišti A (128 jedinců). *Coelotes terrestris* dosahoval roku 1981 početnosti 77 jedinců (6,7 %), nejvíce ho bylo sesbíráno opět na stanovišti C (53 jedinců). Oproti roku 1981 se v souboru vzorků sesbíraném v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 jeho počet více než zečtyřnásobil na početnost 321 jedinců (25,4 %). Největší početnosti tento druh dosahoval opět na stanovišti A (288 jedinců). *Cybaeus angustiarum* dosahoval v roce 1981 početnosti 36 jedinců (3,1 %), přičemž největšího zastoupení dosahoval na stanovišti B (19 jedinců). V rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 se opět početnost tohoto druhu v sesbíraném vzorku pavouků více než zečtyřnásobila na hodnotu 163 jedinců (12,9 %), největší abundance dosahoval opět na stanovišti A (142 jedinců). V roce 1981 byly odchyceny ještě druhy *Hilaira excisa* a *Leptorhoptrum robustum* (Westring, 1851), které dosahovaly subdominantních hodnot dominance a i přesto nebyly v rozmezí let 2010 a 2012 až 2013 vůbec zdokumentovány. Jedná se o vlhkomilné mokřadní druhy upřednostňující alespoň částečně zastíněné, především klimaxové biotopy, takže oba zmíněné druhy na území NPR Bukačka nacházejí vhodné stanovištní poměry ke svému výskytu. Druh *Hilaira excisa* dosahoval v roce 1981 početnosti 38 jedinců (3,3 %), kdy nejvyššího výskytu dosahoval na stanovišti A (26 jedinců). Druh *Leptorhoptrum robustum* se v té samé době na studované lokalitě vyskytoval v počtu 28 jedinců (2,4 %), kdy největší abundance dosahoval opět na stanovišti A (25 jedinců).

Komentované druhy

Údaje o nadmořské výšce a těžišti výskytu pavouků jsou převzaty z práce (BUCHARA et RŮŽIČKY 2002). Údaje o výskytu druhů pavouků v rámci České republiky jsou, není-li psáno jinak, převzaty z nálezové databáze České arachnologické společnosti.

Robertus scoticus (Jackson, 1914)

Vzácný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu, puklinách půdy či norách drobných savců na otevřených, částečně zastíněných i zastíněných, vlhkých i velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 700 až 1300 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou horské smrkové lesy a rašeliníště. V Orlických horách byl zjištěn na lokalitách NPR Bukačka (BUCHAR 1977), Čertův důl (P. Kasal, 1973, nepublikováno) a NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000). Z relativní

blízkosti Orlických hor je tento druh snovačky ještě hlášen z NPR Adršpašsko-teplické skály (RŮŽIČKA et al. 2010). Mimo území Orlických hor se u nás tento druh vyskytuje na rašeliništích a v horských smrčínách či bučinách pohraničních hor (Šumava, Krušné hory, Jizerské hory, Krkonoše, Jeseníky, Beskydy). Dále se s touto snovačkou můžeme setkat na vhodných stanovištích Třebońska, Kokořínska, Labských pískovců a Českého středohoří.

Robertus truncorum (L. Koch, 1872)

Vzácný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu a detritu na otevřených, částečně zastíněných i zastíněných, vlhkých i velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 600 až 1400 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou horské smrčkové lesy, horské kary, kamenité sutě a rašeliniště. V Orlických horách se vyskytuje pouze na lokalitách NPR Bukačka a PR Jelení lázeň (ČAPEK 2013). Relativně blízko Orlických hor je znám výskyt této vzácné snovačky i z Broumovska z území NPR Adršpašsko-teplické skály a NPR Broumovské stěny. Dále jsou hlášeny nálezy tohoto druhu z pohraničních oblastí Jizerských hor, Krkonoš, Jeseníků a Beskyd. Jsou známy ojedinělé nálezy i z propasti Macocha a Pavlovských vrchů. Tento druh zcela chybí v západní části naší republiky.

Anguliphantes tripartitus (Miller & Svatoň, 1978)

Středně hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika, zřídka i na území mezofytika. Vyskytuje se pod povrchem i při půdním povrchu v detritu a mechu na částečně zastíněných i stinných a vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1500 m. Těžištěm výskytu této vlhkomilné a chladnomilné plachetnatky jsou zejména horské kamenité sutě, suťové lesy, rašeliniště a studené průrvy mezi pískovcovými skálami. V Orlických horách byl nalezen pouze na území NPR Bukačka (BUCHAR 1977). Neda-leko od Orlických hor jsou známy nálezy z Adršpašsko-teplických skal (RŮŽIČKA 1992; RŮŽIČKA et al. 2010). Dále jsou hlášeny nálezy této plachetnatky i z horských regionů Šumavy, Krušných hor, Lužických hor, Krkonoš, Jeseníků a Beskyd. Tento druh se vyskytuje méně často i mimo pohraniční pohoří, a sice na Křivoklátsku, Českém středohoří, Žďárských vrších a v propasti Macocha.

Centromerus pabulator (O. P.-Cambridge, 1875)

Vzácný druh preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu a detritu na otevřených i zastíněných, vlhkých až velmi vlhkých stanovištích, v nadmořské výšce 500 až 1400 m. Těžištěm výskytu tohoto chladnomilného klimaxového druhu jsou horské smrčkové lesy, horské kary, vrchoviště, rašeliniště a další subalpínská stanoviště. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000), PR Jelení lázeň (ČAPEK 2013), PR Pod Vrchmezím (JELÍNEK et KŘIVAN 2013a), PP Rašeliniště pod Pětirozcestím (JELÍNEK et KŘIVAN 2011b; ČAPEK 2013), PR Sedloňovský vrch (JELÍNEK et KŘIVAN 2013b), NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000) a PP U Kunštátské kaple (ČAPEK 2013). Z blízkosti Orlických hor je znám nález této vzácné plachetnatky i z Adršpašsko-teplických skal (RŮŽIČKA 1992; RŮŽIČKA et al. 2010). S tímto horským druhem se můžeme dále setkat v Novohradských horách, na Šumavě, Krušných horách, Labských pískovcích, Jizerských horách, Krkonoších, Jeseníkách a Beskydech. Mimo pohraniční hory se tento druh vyskytuje i na území Třeboňské pánve.

Dicymbium tibiale (Blackwall, 1836)

Středně hojný druh preferující klimaxové biotopy, vzácně i na polopřirozených biotopech na území mezofytika i oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu na částečně zastíněných i zastíněných a vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1400 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou horské smrkové lesy, klečové porosty, na rašelinistích vystupuje i nad hranici lesa. V nižších nadmořských výškách nachází refugium svého výskytu na mikrostanovištích s chladným klimatem, jako jsou například břehy vodních ploch a dna vlhkých skalních soutěsek. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka, PR Hraniční louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010a) a PP U Kunštátské kaple (ČAPEK 2013). Z blízkosti Orlických hor je znám nález této pavučenky i z Adršpašsko-teplických skal (RŮŽIČKA 1992) a od rybníku Pecák nedaleko Dolního Jelení na Chocensku (J. Dolanský, 1998, nepublikováno). Mimo Orlické hory je tento druh častější v pohraničních horských regionech (Krušné hory, Krkonoše, Jeseníky), roztroušeně pak i na území celého státu s výjimkou jihozápadních Čech.

Diplocephalus helleri (L. Koch, 1869)

Středně hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika i oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu na stinných a velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300–1200 m. Těžištěm výskytu této pavučenky jsou zejména štěrkové lavice a břehy chladných lesních potoků, kde žijí pod převislou břehovou vegetací. V Orlických horách byl zaznamenán pouze na lokalitách NPR Bukačka a NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000). Nedaleko Orlických hor byl tento druh pavučenky zaznamenán i v Adršpašsko-teplických skalách (RŮŽIČKA 1992). Mimo horských regionů Šumavy, Krkonoš, Jeseníků a Beskyd se tento druh vzácněji a roztroušeně vyskytuje v Čechách i na Moravě (např. Krivoklátsko, Semilsko, Třeboňsko a Kroměřížsko).

Hilaira excisa (O. P.-Cambridge, 1871)

Na vhodných stanovištích celkem hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika i oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu a husté vegetaci na otevřených i zastíněných a vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1200 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou rašelinisté, podmáčené louky, olšiny, horské kary i různé subalpínské biotopy. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka, PR Pod Vrchmezím (JELÍNEK et KŘIVAN 2013a), PR Sedloňovský vrch (JELÍNEK et KŘIVAN 2013b), NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000) a nedaleko Pěčina (MOCEK 1982). Z blízkého okolí Orlických hor je tento druh hlášen ještě z Broumovska z lokality NPR Adršpašsko-teplické skály (RŮŽIČKA 1992). Tento druh je častější v pohraničních horských regionech Šumavy, Krušných hor, Jizerských hor, Krkonoš, Jeseníků a Beskyd, roztroušeně pak i ve vnitrozemí Čech (např. Krivoklátsko, Kokořínsko, Žďárské vrchy a Českomoravská vrchovina) méně často a vzácněji je hlášen z území Moravy (na jižní a jihovýchodní Moravě zcela chybí).

Lepthyphantes nodifer (Simon, 1884)

Vzácný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika i oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v opadu a mechu na částečně vlhkých a zastíněných stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1300 m. Těžištěm výskytu této vzácné plachetnatky jsou nejčastěji zachovalé horské lesy. V Orlických horách se vyskytuje pouze na lokalitě NPR Bukačka. Z blízkého okolí Orlických hor je tento druh hlášen ještě z Broumovska z loka-

lity NPR Broumovské stěny. Tato plachetnatka se dále vyskytuje v horských regionech Šumavy, Krušných hor, Jeseníků a Beskyd. Dále pak na vhodných stanovištích roztroušeně po celých Čechách (např. Krivoklátsko a Třeboňsko), ve vnitrozemí Moravy téměř chybí.

Mughiphantes mughii (Fickert, 1875)

Vzácný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se na šikmých i svislých povrchích skal a skalních bloků či balvanů, v bylinném podrostu, v keřovém patře a na spodních větvích stromů i ve zmrštělých větvích na bázi stromů (zvláště smrků) na zastíněných a vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 700 až 1400 m. Těžištěm výskytu tohoto chladnomilného druhu jsou zejména smrkové lesy, řídkěji bučiny s vtroušeným smrkem. V Orlických horách byl nalezen na lokalitách NPR Bukačka (BUCHAR 1977) a PR Jelení lázeň (P. Kasal, 1973, nepublikováno). Z nedalekého okolí Orlických hor je nález tohoto druhu hlášen i z NPR Adršpašsko-teplické skály (RŮŽIČKA 1992). Výskyt této vzácné plachetnatky je u nás striktně vázán na pohraniční horské regiony Krkonoše, Jeseníků a Beskyd. Jediným údajem o výskytu tohoto druhu z vnitrozemí naší republiky je nález na lokalitě Čertovy schody nedaleko Koněprus v Českém krasu. Zajímavostí o tomto druhu pavouka je to, že může být chytán v noci na světlo (ANTUŠ 1982).

Notioscopus sarcinatus (O. P.-Cambridge, 1872)

Středně hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v trávě a mechu (zejména rašeliníku) na otevřených a velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 200 až 900 m. Těžištěm výskytu této vlhkomilné pavučinky jsou otevřené mokřady, litorály rybníků, prameniště a rašeliníště. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka, PR Hraniční louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010a), PR Kačerov (JELÍNEK et KŘIVAN 2012b, ČAPEK 2013), PP Rašeliníště pod Pětirozcestím (ČAPEK 2013), PP Rašeliníště pod Předním vrchem (JELÍNEK et KŘIVAN 2011c) a PP U Kunštátské kaple (ČAPEK 2013). Blízko Orlických hor sbírá tento druh DOLANSKÝ (2006) na Choceňsku u rybníka Malý Karlov. Mimo území Orlických hor se tento druh vyskytuje roztroušeně po celém území Čech (např. Šumava, Třeboňsko, Krivoklátsko, Blaník nebo na pomezí Čech a Moravy ve Žďárských vrších), na Moravě velice vzácně (Jeseníky).

Obscuriphantes obscurus (Blackwall, 1841)

Středně hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy přednostně na území oreofytika, je ale schopen obývat i stanoviště na území mezofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu, ale i na keřích a bylinách na otevřených až zastíněných, částečně vlhkých až velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1300 m. Těžištěm výskytu této plachetnatky jsou nejčastěji jehličnaté lesy nižších pohoří, časté jsou ovšem i otevřené biotopy. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách PR Bedřichovka (JELÍNEK et KŘIVAN 2012a), NPR Bukačka, PR Hraniční louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010a), PR Pod Zakletým (JELÍNEK et KŘIVAN 2011a), PR Sedloňovský vrch (JELÍNEK et KŘIVAN 2013b), NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000), PP Velká louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010b) a PR Zemská brána (DOLANSKÝ et al. 2000). Z blízkého okolí Orlických hor jsou hlášena nálezová data z Adršpašsko-teplických skal (RŮŽIČKA 1992; RŮŽIČKA et al. 2010) a z Letohradské bažantnice (DOLANSKÝ et al. 2000). Tento druh plachetnatky se vyskytuje roztroušeně po celém území Čech (např. Třeboňsko, Šumava, Český les, Krivoklátsko, Krušné hory, Kokořínsko, Krkonoše nebo na pomezí Čech a Moravy ve Žďárských vrších), na Moravě pak vzácněji (např. Jeseníky).

Oedothorax gibbifer (Kulczyński, 1882)

Vzácný a zranitelný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu pod kameny a v detritu na zastíněných a velmi vlhkých štěrkopískových březích potoků v nadmořské výšce 400 až 800 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou mokřady a břehy potoků. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka, Pěčín (MOCEK 1982) a NPR Trčkov (DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000). Mimo Orlické hory se tento druh u nás vyskytuje pouze pod karpatskými pohořími na území Beskyd u Ostravice (SECHTEROVÁ 1992) a Bílých Karpat.

Poeciloneura variegata (Blackwall, 1841)

Vzácný druh osídlující klimaxové i polopřirozené biotopy na území mezofytika. Vyskytuje se při zemi, ale i v bylinném a keřovém patře na částečně zastíněných až zastíněných, mírně vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 400 až 600 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou horské lesy nižších poloh, především jehličnaté a lesní mýtiny. V Orlických horách se vyskytuje pouze na lokalitě NPR Bukačka. Nedaleko od Orlických hor byla tato plachetnatka zdokumentována ještě na území NPR Adršpašsko-teplické skály (RŮŽIČKA 1992). Mimo území Orlických hor se tento druh vyskytuje vzácně a roztroušeně na celém území naší republiky (např. Šumava, Žďárské vrchy, Českomoravská vrchovina, Kokořínsko, České středohoří, Krkonoše, Beskydy a Bílé Karpaty).

Saloca diceros (O. P.-Cambridge, 1871)

Středně hojný druh striktně osídlující klimaxové biotopy na území mezofytika a oreofytika. Vyskytuje se při zemi v opadance a detritu na zastíněných, částečně vlhkých až vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1300 m. Těžištěm výskytu této pavučenky jsou zachovalé olšiny, suťové lesy, bučiny, smrčiny i smíšené lesní porosty. V Orlických horách byla nalezena pouze na lokalitě NPR Bukačka (BUCHAR 1977; DOLANSKÝ et KUBCOVÁ 2000). Z nedalekého okolí jsou hlášeny nálezy této pavučenky z vrchu Hejda nedaleko obce Pěkov a z území NPR Broumovské stěny na Broumovsku. Dále z PR Modlivý důl nedaleko obce Potštějn (BUCHAR 1977) a z Choceňska z lokalit PR Peliny a Hrádníky (ABSOLON 1982). Mimo území Orlických hor se tento druh vyskytuje na vhodných biotopech v pohraničních horských oblastech i ve vnitrozemí roztroušeně po celém území naší republiky (např. Jizerské hory, Krkonoše, Kokořínsko, Blaník, Třeboňsko, Šumava, Křivoklátsko nebo Českolipsko a Jeseníky) s výjimkou karpatské části naší republiky, kde ho alternuje druh *Saloca kulczynskii* (Miller & Kratochvíl, 1939) (RŮŽIČKA 1982).

Sintula corniger (Blackwall, 1856)

Středně hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika, zřídka i mezofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu a trávě na otevřených i částečně zastíněných, vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 300 až 1300 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou rašeliniště, horské kary, paseky a jehličnaté lesy. V Orlických horách byl tento druh sbírán na lokalitách NPR Bukačka, PR Jelení lázeň (BUCHAR 1977), PR Kačerov (JELÍNEK et KŘIVAN 2012b) a PP Rašeliniště pod Předním vrchem (JELÍNEK et KŘIVAN 2011c). Z relativně blízkého okolí Orlických hor je tento druh znám ještě z Poseidonu na území NPR Adršpašsko-teplické skály (RŮŽIČKA et al. 2010) a z nedalekého vrchu Hejda u obce Pěkov. Mimo území Orlických hor je výskyt tohoto druhu soustředěn především do pohraničních oblastí Šumavy, Krušných hor, Jizerských hor, Krkonoš a Jeseníků. Méně často a roztroušeně se vyskytuje i ve vnitrozemí Čech, kde jsou známy nálezy například

z Krivoklátska, Českého krasu a z pomezí Čech a Moravy ze Žďárských vrchů. Na Moravě se vyskytuje o poznání vzácněji (např. Pálava).

Walckenaeria alticeps (Denis, 1952)

Na vhodných stanovištích zřejmě celkem hojný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území mezofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v detritu a mechu na částečně zastíněných a zastíněných, částečně vlhkých až velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 200 až 400 (vzácně až 1100) m. Těžištěm výskytu této pavučenky jsou rašeliniště, podmačené smrčiny a lokality s lesostepním charakterem. V Orlických horách se vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka, PR Hraniční louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010a), PP Rašeliniště pod Předním vrchem (JELÍNEK et KŘIVAN 2011c) a PP Velká louka (JELÍNEK et KŘIVAN 2010b). V nedalekém okolí Orlických hor je tento druh znám z písčin a popílkovišť Dřiteč, Krňovice, Nová Ves u Chocně a Veská (Chocěnsko, Pardubicko a Třebechovicko) (DOLANSKÝ 2002). Mimo území Orlických hor se u nás tento druh vyskytuje roztroušeně po celém území naší republiky (např. Třeboňsko, Šumava, Český les, Krivoklátsko, Žďárské vrchy, Beskydy nebo jižní Morava), výjimkou jsou severní Čechy, kde tento druh chybí.

Gibbaranea omoeda (Thorell, 1870)

Vzácný a téměř ohrožený druh osídlující klimaxové i polopřirozené biotopy na území mezofytika. Vyskytuje se v korunách smrků na zastíněných a mírně vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 400 až 700 m. Těžištěm výskytu tohoto křížáka jsou zachovalé horské a podhorské smrkové porosty. V Orlických horách je tento druh hlášen z lokalit NPR Bukačka, PR Pod Vrchmezím (JELÍNEK et KŘIVAN 2013a) a PR Pod Zakletým (JELÍNEK et KŘIVAN 2011a). Z blízkého okolí Orlických hor je tento druh hlášen ještě z Broumovska z Vlčí rokly v NPR ADRŠPAŠSKO-TEPLICKÉ SKÁLY. Mimo území Orlických hor se tento vzácný křížák vyskytuje ve Žďárských vrších na lokalitách Babín, Čtyři palice, Dářko, Krejcarský les, Milovské Perníčky, Radostinské rašeliniště, Ranská bahna, Stará obora a Trubačka (SVATOŇ 2006). Z Českomoravské vysočiny (Křížanovská vrchovina) hlásí nálezová data SVATOŇ et JELÍNEK (1998) z lokality Údolí Brtnice nedaleko Jihlavy. V Hrubém Jeseníku byl tento druh nalezen na rašelinné lokalitě Rejvíz (MILLER 1951). Miller dále uvádí nálezová data z lokality Kuničky nedaleko Rájce-Jestřebí na Blanensku (KŮRKA 2004). Na jižní Moravě je znám výskyt tohoto druhu na lokalitách Horní les u Lednice (MAJKUS et SVATOŇ 1995) a Svatý Kopeček u Mikulova (BRYJA et al. 2005). V Brdech byl tento druh sbírán na lokalitách Padrťské rybníky u Míšova a v PR Zvoničkovna nedaleko Mirošova (FENCLOVÁ ed. 1999). Mimo tyto dvě lokality v Brdech tento druh nebyl zjištěn v jihozápadních, západních a severozápadních Čechách.

Parazygiella montana (C. L. Koch, 1834)

Vzácný druh osídlující klimaxové i polopřirozené biotopy na území oreofytika, částečně i mezofytika. Vyskytuje se na keřích, větvích a kmenech zejména uschlých stromů na částečně zastíněných a stinných, mírně vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 700 až 1300 m. Síť vzácněji staví i na zdech a trámech horských chat. Den tráví velmi často v úkrytu, nejčastěji pod kůrou. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou chladné stanoviště horských bučin a smrčín, okraje rašelinišť nebo stanoviště v subalpínské zóně. V Orlických horách byl tento druh zjištěn pouze na lokalitě NPR Bukačka (BUCHAR 1977). Mimo území Orlických hor se tento vzácný křížák vyskytuje pouze v pohraničních pohořích Čech a Moravy (Šumava, Krkonoše, Jeseníky a Beskydy). Z vnitrozemí západních Čech je tento druh znám z Doupovských hor.

Coelotes atropos (Walckenaer, 1830)

Vzácný druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu pod kameny, padlými kmeny a v zemních štěrbinách, kde si utváří rourkovitou síť, na otevřených až zastíněných, mírně vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 700 až 1600 m. Těžištěm výskytu tohoto druhu jsou stanoviště v subalpínském pásmu, suťová pole nad hranicí lesa, zachovalé horské bučiny, jedlobučiny a smrčiny. V Orlických horách se tento punčoškář vyskytuje na lokalitách NPR Bukačka (BUCHAR 1977), les nad Šerlišským mlýnem (BUCHAR 1977), PR Pod Vrchmezím (JELÍNEK et KŘIVAN 2013a) a PR Sedloňovský vrch (JELÍNEK et KŘIVAN 2013b). Mimo území Orlických hor je výskyt tohoto druhu soustředěn především do pohraničních pohoří Krkonoš, Jeseníků a Beskyd. Další nálezy byly zaznamenány ve Žďárských vrších a z Hostýnsko-vsetínské hornatiny. Tento druh tedy zcela chybí v jižních, západních a severozápadních Čechách a na jižní Moravě.

Talavera parvistyla (Logunov & Kronstedt, 2003)

Vzácný a ohrožený druh striktně preferující klimaxové biotopy na území oreofytika. Vyskytuje se při půdním povrchu v mechu (hlavně rod *Sphagnum*) na otevřených a velmi vlhkých stanovištích v nadmořské výšce 400 až 900 m. Těžištěm výskytu této vlhkomilné a chladnomilné skákavky jsou především rašeliniště, ale i vlhké mechové porosty v horských lesích, méně v různých podmačených biotopech, mokřadech a slatinách. V Orlických horách byla zaznamenána pouze na lokalitě NPR Bukačka. Mimo území Orlických hor se tato vzácná skákavka vyskytuje i ve Žďárských vrších na lokalitě Na Velkém Černém (SVATOŇ 2006). RŮŽIČKA (1996) udává tento druh z Třeboňska z lokality Brouskův mlýn nedaleko Borovan. BUCHAR et HAJER (2000) zdokumentovali výskyt této vzácné skákavky na Polském rašeliništi v Krušných horách. V širší oblasti Prameniště Chomutovky byl tento druh potvrzen opakovaně. RŮŽIČKA et HAJER (2000) hlásí tento druh z lokality Lučina u Tisě na pomezí Krušných hor a Labských pískovců. Druh byl sbírán i na Šumavě na lokalitě Mrtvý Luh (KŮRKA 1990; LOGUNOV et KRONSTEDT 2003).

Závěr

V rozmezí let 1973 až 2013 byly na území NPR Bukačka uskutečněny jednorázové orientační sběry, jednosezónní i vícesezónní průzkumy zdejší araneofauny, během kterých bylo zdokumentováno 117 druhů pavouků z 16 čeledí. Z tohoto počtu nalezených druhů lze označit 20 druhů jako vysoce bioindikačně významných, které potvrzují význam, zachovalost a biotickou hodnotu studované lokality a potřebu tuto rezervaci i nadále pečlivě a efektivně chránit. Velká část těchto druhů preferujících klimaxové biotopy se vyskytuje striktně na území oreofytika, což jenom podtrhuje reliktnost studované lokality. Mezi významné nálezy patří například *Oedothorax gibbifer* (VU), *Gibbaranea omoeda* (LR) nebo *Talavera parvistyla* (EN). Z dalších zachycených druhů zasluhují pozornost především *Robertus scoticus*, *Robertus truncorum*, *Mughiphantes mugh*, *Parazygiella montana* nebo *Coelotes atropos*. Získané údaje významně doplňují dosavadní znalosti o araneofauně CHKO Orlické hory.

Summary

The article presents data on spiders of National Nature Reserve Bukačka collected between 1973 and 2013. The data extend existing data about spider communities from the Orlické hory Mts. Landscape Protected Area (Eagle Mountains). It was found 117 species, of which 20 species are very significant as bioindicators. The occurrence of these species shows the importance and biotic value of study reserve.

Literatura

- ABSOLON K., 1982: Příspěvek k poznání arachnofauny lokalit Hrádníky u Chocně, Peliny a Zámělský borek. Beitrag zur Kenntnis der Arachnofauna der Lokalität Hrádníky bei Choceň, Peliny und Zámělský Borek (Ostböhmen). *Práce a studie – Příroda*, 13–14: 99–110 (in Czech, German summary).
- ANTUŠ M., 1982: Příspěvek k poznání arachnofauny Krkonoš. Beitrag zur Kenntnis der Arachnofauna von Krkonoše (Riesengebirge). *Opera corcontica*, 19: 207–214 (in Czech, German summary).
- BRYJA V., SVATOŇ J., CHYTIL J., MAJKUS Z., RŮŽIČKA V., KASAL P., DOLANSKÝ J., BUCHAR J., CHVÁTALOVÁ I., ŘEZÁČ M., KUBCOVÁ L., ERHART J. & FENCLOVÁ I., 2005: Spiders (Araneae) of the Lower Morava Biosphere Reserve and closely adjacent localities (Czech Republic). *Acta Musei Moraviae, Scientiae biologicae*, 90: 13–184 (in Czech, English summary).
- BUCHAR J., 1977: Pavoučí zvířena. In: Roček Z. (ed.): *Příroda Orlických hor a Podorlicka. Okresní muzeum Orlických hor Rychnov nad Kněžnou, Státní zemědělské Nakladatelství, Praha*, 443–467 (in Czech).
- BUCHAR J., 1983: Klasifikace druhů pavoučí zvířeny Čech, jako pomůcka k bioindikaci kvality životního prostředí. Die Klassifikation der Spinnenarten Böhmens als ein Hilfsmittel für die Bioindikation der Umwelt. *Fauna Bohemiae Septentrionalis*, 8: 119–135 (in Czech, German summary).
- BUCHAR J., 1993: Kommentierte Artenliste der Spinnen Böhmens (Araneida). *Acta Universitatis Carolinae – Biologica*, 36 (1992): 383–428.
- BUCHAR J. & HAJER J., 2000: Arachnofauna přírodní rezervace Polské rašeliniště (Boh. bor. Occ.). Spiders of the natural reserve Polské rašeliniště (Boh. bor. Occ.). *Sborník Okresního muzea v Mostě, řada přírodovědná*, 22: 19–27 (in Czech, English summary).
- BUCHAR J. & RŮŽIČKA V., 2002: Catalogue of spiders of the Czech Republic. *Peres, Praha*, 351 pp.
- ČAPEK M., 2013: Analýza araneocenóz vybraných rašelinišť CHKO Orlické hory. Characteristics of araneocenoses of peat bogs of Orlické hory. *Msc. Thesis, University of Ostrava, Ostrava*, 156 pp. (in Czech).
- ČEJKOVÁ et al., 2013: Plán péče o Národní přírodní rezervaci Bukačka na období 2013–2022. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- DOLANSKÝ J., 2002: Arachnofauna písčín a bílých strání východních Čech. Spiders of Eastbohemian sandy habitats and sliding chalk slopes. *Východočeský sborník přírodovědný – Práce a studie* 10: 285–310 (in Czech, English summary).
- DOLANSKÝ J., 2006: Pavouci (Araneae) ostřicových porostů a litorálního pásma rybníka Malý Karlov ve východních Čechách. Spiders of sedge beds and littoral zone of Malý Karlov pond in Eastern Bohemia. *Východočeský sborník přírodovědný – Práce a studie*, 13: 227–230 (in Czech, English summary).
- DOLANSKÝ J., 2014: Inventarizační průzkum NPR Bukačka z oboru: pavouci (Araneae) [2013]. *Dep. in: AOPK, Praha, SCHKO Orlické hory*, 10 pp.
- DOLANSKÝ J. & KUBCOVÁ L., 2000: Seznam druhů nalezených v CHKO Orlické hory v roce 2000. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- DOLANSKÝ J., KASAL P., ŘEZÁČ M. & FENCLOVÁ I., 2000: Příspěvek k poznání arachnofauny Ústeckoorlicka. Contribution to knowledge of spiders of Ústí nad Orlicí region (East Bohemia). *Východočeský sborník přírodovědný – Práce a studie* 8: 247–254 (in Czech, English summary).

- FENCLOVÁ I. (ed.), 1999: Příspěvek k poznání arachnofauny Brd. Contribution to knowledge of spiders of Brdy mountains. *Erica* 8: 141–148 (in Czech, English summary).
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2010a: Zoologický průzkum PR Hraniční louka. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2010b: Zoologický průzkum PP Velká louka. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2011a: Zoologický průzkum PR Pod Zakletým. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2011b: Zoologický průzkum PP Rašeliníště pod Pětirozcestím. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2011c: Zoologický průzkum PP Rašeliníště pod Předním vrchem. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2012a: Zoologický průzkum PR Bedřichovka. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2012b: Zoologický průzkum PR Kačerov. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2013a: Zoologický průzkum PR Pod Vrchmezím. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- JELÍNEK A. & KŘIVAN V., 2013b: Zoologický průzkum PR Sedloňovský vrch. *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- KÚRKA A., 1990: The arachnofauna of Bohemian peat bogs. Spiders (Araneida) of the State Nature Reserve Mrtvý Luh, Šumava Mts. *Acta Musei Nationalis Pragae, Serie B*, 46: 37–77.
- KÚRKA A., 1996: CHKO Orlické hory. Arachnofauna rašeliníšť (Výsledky orientačního průzkumu konaného ve dnech 17.–18. 6. 1996). *Depon.: Správa CHKO Orlické hory, Rychnov nad Kněžnou*.
- KÚRKA A., 2004: A survey of spider species (Araneida) in Prof. F. Miller's collection (Department of Zoology, Museum of Natural History – National Museum), Part VIII: Araneidae. *Časopis Národního Muzea, Řada přírodovědná*. 173: 29–34.
- LOGUNOV D. & KRONESTEDT T., 2003: A review of the genus *Talavera* Peckham and Peckham, 1909 (Araneae, Salticidae). *Journal of Natural History, Manchester*, 37: 1091–1154.
- MAJKUS Z. & SVATOŇ J., 1995: Araneida. In: Rozkošný R. & Vaňhara J. (eds), *Terrestrial Invertebrates of the Pálava Biosphere Reserve of UNESCO I. Folia Facultatis Scientiarum Naturalium Universitatis Masarykianae Brunensis, Biologia*, 92: 35–50.
- MILLER F., 1951: Pavoučí zvířena vrchovišť u Rejvízu v Jeseníkách. Araneous-Fauna of the Peat-Bogs near Rejvíz (High-Jeseník). *Přírodovědecký sborník Ostravského kraje*, 12: 202–247 (in Czech, English summary).
- MOCEK B., 1982: Zpráva o výzkumu entomofauny na území plánovaného vodního díla Pěčín za rok 1982. pp. 28–47. In: Sýkora, T. (ed.): *Základní Přírodovědecký průzkum Pěčín v Podorlíčí. I. Etapa. Praha*, 172 pp.
- OPLETAL M. & DOMEČKA K., 1983: Přehledná geologická mapa Orlických hor. *ÚÚG Praha*.
- PELIŠEK J., 1973: Půdy Orlických hor a přilehlé podhorské oblasti (ČSSR). *Lesnictví, Praha*, 19: 97–130.
- PLATNICK N. I., 2014: The world spider catalog, version 15. *American Museum of Natural History*, online at <http://research.amnh.org/entomology/spiders/catalog/index.html> DOI: 10.5531/db.iz.0001.

- QUITT E., 1971: Klimatické oblasti Československa. *Studia geographica, Brno*, 16: 1–170.
- RŮŽIČKA V., 1981: Analýza arachnocenóz luk Třeboňské pánve. An analysis of spider communities in the meadows of the Třeboň basin. PhD thesis, *Charles University, Praha*, 164 pp. (in Czech).
- RŮŽIČKA V., 1982: Beitrag zur Erkennung der Gattung Saloca (Araneae, Micryphantidae). *Věstník Československé společnosti zoologické*, 46: 298–303.
- RŮŽIČKA V., 1987: Biodiagnostic evaluation of epigeic spider communities. *Ekológia (ČSSR)*, 6: 345–357.
- RŮŽIČKA V., 1992: Current results of an arachnological survey of some sandstone rock sites in Bohemia (so-called “rock cities”). *Arachnologische Mitteilungen*, 3: 1–13.
- RŮŽIČKA V., 1996: Pavouci (Araneae) národní přírodní rezervace Brouskův mlýn. Spiders (Araneae) of the Brouskův Mlýn National Nature Reserve (South Bohemia). *Sborník Jihočeského Muzea v Českých Budějovicích, Přírodní Vědy*, 36 (2): 101–107 (in Czech, English summary).
- RŮŽIČKA V. & HAJER J., 2000: Pavouci (Araneae) mokřadů Lučiny u Tisé (Boh. bor. Occ.). The spiders (Araneae) of wetlands Lučiny near Tisá (Boh. bor. Occ.). *Sborník Okresního muzea v Mostě, řada přírodovědná*, 22: 13–18 (in Czech, English summary).
- RŮŽIČKA V., MLEJNEK R. & ŠMILAUER P., 2010: Local diversity versus geographical distribution of arthropods occurring in a sandstone rock labyrinth. *Polish Journal of Ecology* 58 (3): 533–544.
- SECHTEROVÁ E., 1992: Analýza epigeické arachnofauny lesních biotopů Beskyd (Araneae, Opiliones). An analysis of the epigeic arachnofauna of forest biotopes in the Beskydy Mts. PhD thesis, *Institute of Industrial Landscape Ecology, Ostrava*, 205 pp. (in Czech).
- SVATOŇ J., 2006: Pavouci (Araneae) Žďárských vrchů. Faunisticko-ekologická studie. Spiders (Araneae) of the Žďárské vrchy Mts. Faunistic and ecology study. Parnassia 1. *AOPK ČR, Správa CHKO Žďárské vrchy, Žďár nad Sázavou*, 100 pp. (in Czech, English summary).
- SVATOŇ J. & JELÍNEK A., 1998: Příspěvek k poznání pavoučí zvěřeny (Araneae) v údolí řeky Brtnice na Českomoravské vysočině. Contribution to the knowledge of spider fauna (Araneae) in the Brtnice river valley in the Bohemian-Moravian Highlands. *Vlastivědný sborník Vysočiny, Oddělení věd přírodních*, 13: 83–109 (in Czech, English summary).

Došlo: 7. 1. 2016